

Juliaanisten juurella

Sanovat, että Alppien jäätiköt sulavat vääjäämättä. Kohta ei hiihtokilpailuja pystytä järjestämään kuin Lapissa, ja sielläkin mäet ovat vähän lälläriluokkaa. Yli kaksi ja puoli kilometriä korkeat Juliaanisten Alppien huiput loistavat ainakin vielä keväällä kauniin valkoisina.

No, mutta löytyyköhän täältä nälkäisille murua rinnan alle. Ravintolan ruokalista on kiinnostavan monipuolinen. Vaikka ei ollakaan veden äärellä, kalapuoli on monipuolinen. Päädytään lopulta grillattuun siian sukulaiseen.

Tarjoilija on osaavinaan hyvin englantia. Niin minäkin. Tilataan yksi siika kummallekin, siis kaksi siikaa. Ja sitten rohkeasti paikallista valkoviiniä.

Ulkosalla on kiva istuskella ja odotella. Ilta alkaa hämärtyä. Venus loistaa komeampana kuin kotona. Naapuripöydässä vedetään ketjuna kessua. Eikö enää ulkonakaan saa hengittää puhdasta raitista ilmaa!

Viinin tulo viipyy. Taitaa olla pojilla kiirettä. Vihdoin pullo ja tykötarpeita tuodaan. Vaikka makoisempaakin on maisteltu, menettelee kyllä. Kala kestää vielä. Suomessa prukataan vitsailla, että ne ovat varmaan lähteneet kalalle.

Sitten tarjoilija tuo eteeni kauniin grillatun kalan suurehkolla soikealla lautasella, vähän kuin tarjoiluvadilla. Makoisan näköisen kalan vieressä töröttää erikoisveitsi ja reunalla on kerätty runsaasti lisukkeita. Miksiköhän minulle, miehelle tuotiin annos ensin? Liekö paikallinen tapa?

Odottelemme epävarmoina toista samanlaista. Ei kuulu. Alkaa jo jäähtyä. Sitten tarjoilija kiikuttaa kaksi puhdasta lautasta keskelle pöytää ja hymyilee ystävällisesti.

Olen siis joko kertonut tilauksemme epäselvästi, tai tarjoilija ei ole sitä ymmärtänyt. Kala molemmille, siis kaksi kalaa. Voiko sen ymmärtää, että kala kahdelle? Näköjään voi. Ei tässä valittaakaan voi. Kokenut kulkijahan munaisi itsensä. Nyt on vaarassa mennä piperryksen puolelle.

Alan tehdä kalaa eli irrottaa lihoja ruodoista. Onnistuu erikoisveitsellä ja haarukalla hyvin. Yritän valkata leidilleni vähän paremmasta päästä, mutta pään poskilihoineen jätän itselleni. Tulipa siitä pienet annokset. Onneksi tuotiin tuoksuvaa tuoretta leipää ja monenlaista lisuketta.

Kala maistuu mainiolta. Tämän homman kyllä tuntuvat osaavan. Mutta pipertämiseksi jäi. Täytyy näyttää vaan tyytyväiseltä. Oma syytä. Onneksi listalta löytyy jälkiruoaksi jättimäinen suklaatorttu. Ei tarvitsekaan turvautua mäkkäriin.

pajen